

متن پرسش

با سلام: پاسخ این سوال را از منظر المیزان می خواستم بدانم وگرنه مزاحم وقت شریف استاد نمی شدم. ما چند نوع کفر داریم. مثلاً کفر فقهی یا کفر اعتقادی و ... و اینها چه تعاریفی دارند. اینکه در قرآن آمده است که سقف خانه های کافران را نقره می کردیم «و لو لا ان یکون الناس امه واحده لجعلنا لمن یکفر بالرحمن لیبوتهم سقفا من فضه و معارج علیها یظهرون» (۳۳) این مراد کدام نوع کفر است. و آیا ما الان می توانیم جهان غرب را مصداق این آیه بدانیم؟ چرا؟ آیا باید بین مردم و سران غرب فرق قایل شویم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: کفر به معنای پوشاندن حق است در هر شرایطی که هستیم و با هر حقی که روبه رو می شویم. و از این جهت می توانید کفر را نسبت به حقی که پوشیده می شود معنا کنید. و در آیه مذکور، کفر به حضرت رحمان را به میان می آورد که اگر ایمان مؤمنان سست نمی شد به کافران ثروت فراوانی از طرف خداوند داده می شد. این کفر، کفر به «رحمة للعالمینی» حضرت حق است همان طور که کفر به ربوبیت حضرت حق یا کفر به قهاریت حضرت حق هست که همه به معنای کفر به حق و حقیقت است. کفر فقهی کفری است که در فقه، کفر خوانده می شود همچنان که کفر اعتقادی یعنی انسان در اعتقادات خود حقیقتی را پوشیده بدارد مثل آن که گمان کند خداوند علم به آینده ندارد. موفق باشید